

γάλη, μασκαρεύτηκε, αποξενώθηκε πλήρως από τον ίδιο τον εαυτό της; Της επιβάλλεται ηγέτης, κι εμείς, ζώντας στο δικό μας κόσμο, νομίζουμε πως δεν θα εξυπηρετεί την Τουρκία. Προσπάθειες για διδασκαλία στα σχολεία μας της ειρηνικής συνύπαρξης οδηγούν σε γελοία μέσα και αποτελέσματα, γιατί εκείνοι μεν συνεχώς απομακρύνονται, εμείς δε τους τρέχουμε ξοπίσω για να αποδείξουμε πως δέλουμε λύση, δικών τους πια προδιαγραφών. Τουλάχιστο ας κρατήσουμε την αξιοπρέπεια μας και την κρατική μας υπόσταση.

Αυτά έχουμε αυτά ας κρατήσουμε.

Πέντε αντίλαλοι

του Παναγιώτη Μιχαήλ

Θέλω,

Φωνή να βάλω από του Αϊ Ντρικά¹ το Μαναστήρι.

Να κάμω τις απαλάμες μου κωνί

Δυνατά από την Εκκλησιά να το φωνάξω.

Στον Πενταδάχτυλο να κάμει πέντε αντίλαλους

Ο πρώτος στην Κώμα του Γιαλού, μέσ' τον γιαλό να δροιστεί

Ο δεύτερος στην Κυθρέα

στου Κεφαλόβρυσου της το λαγούμι τις Ρίζες να αφουγκραστεί

Στην Κερύνεια ο τρίτος να σιγοσταθεί, θα τον αναγνωρίσει

Ο τέταρτος στου Μόρφου για να μυριστεί και

Ο πέμπτος ως την Μεσαρκά να φτάσει,

Εκεί στου κάμπου της τα σταροχώραφα να ξαποστάσει

Να ξαναβρεί τη δύναμη, παντού ν' αντιλαλήσει:

«Θα το παλέψω να ξαναζήσω Λεύτερος.»

Σημ. 1. Αϊ Ντρικάς, στο Καρπάσι έτσι λένε τον Απόστολο Ανδρέα.

2. Μαναστήρι, σε πολλά μέρη έτσι έλεγαν το Μοναστήρι.